

1 In the previous דף we learned that when a טמא needle is found in the meat of a Shechted קרבן the meat is טמא. If the needle is found in the excrement the בשר is טהור.

The דף began by analyzing the first of these two הלכות:
 - והבשר טמא, האי בשר דאיתכשר במאי
 In the case where the needle was found in the meat we said that the בשר is טמא.
 How did the בשר ever become לקבל טומאה - susceptible to טומאה?

1

NEEDLE
found...

...in the MEAT	...in the EXCREMENT
↓	↓
טמא	טהור

והבשר טמא
 האי בשר דאיתכשר במאי?
 How did the בשר become
 נכשר לקבל טומאה?
 ?

2 The גמרא offers four suggestions, the last of which is accepted:
 First, דאיתכשר בדם -
 The blood of the animal made the בשר susceptible to טומאה.
 This is not correct, because
 דם קדשים אינו מכשיר - blood of קרבנות does not make things susceptible to טומאה.
 As the Posuk says;
 - על הארץ תשפכנו כמים -
 דם שנשפך כמים מכשיר
 Only דם חולין which may be spilled like water is מכשיר.
 - דם שאינו נשפך כמים אינו מכשיר
 דם קדשים which may not be spilled like water, rather it must be collected and sprinkled on the מזבח, is not מכשיר.

2

1
~~דאיתכשר בדם~~

~~X~~

דם קדשים אינו מכשיר!

על הארץ
 תשפכנו כמים

דם	דם
שאינו נשפך כמים	שנשפך כמים
↓	↓
אינו מכשיר	מכשיר

דם קדשים
 must be sprinkled
 on the מזבח

3 Second, דאיתכשר במשקה בית מטבחה -
 The water of the butchering area in the בית המקדש, presumably used to wash the meat of the קרבנות, made it susceptible to טומאה.

This cannot be correct either, because משקה בית מטבחה does not make things susceptible to טומאה either.

3

2
~~דאיתכשר במשקה בית מטבחה~~

~~X~~

משקה בית מטבחה
 does *not* make things
 susceptible to טומאה

4 Third, דאיתכשר בחיבת הקודש - Even though it did not come into contact with any liquid, it became susceptible to טומאה simply by virtue of its importance as קודש meat.

This cannot be correct because חיבת הקודש only enables the קודש itself to become טמא, but not to transmit טומאה to other things, and we assume that the meat that became טמא from the needle can make other things טמא as well.

4

3

דאיתכשר בחיבת הקודש

By virtue of its importance as קודש meat

X

חיבת הקודש

Enables קודש to become טמא

Not to transmit טומאה

5 Finally, העבירה בנהר ושחטה ועדיין משקין טופח עליה, קרבן - We are speaking of a case where the owner of the קרבן brought it through a river, and it was still moist at the time of שחיטה.

5

4

העבירה בנהר ושחטה ועדיין משקין טופח עליה

6 נמצאת בפרש הכל טהור - If the needle is found in the excrement the בשר is טהור.

וניהדר פרש וניטמייה לבשר - As Rashi explains, presumably the animal drank water while being led through it, making the excrement loose, rendering it a משקה. Therefore, the פרש would become טמא from the מחט, and in turn would be מטמא the בשר?

6

נמצאת בפרש הכל טהור

Found in the EXCREMENT

טהור

?

וניהדר פרש וניטמייה לבשר?

The animal drank water making the excrement loose rendering it a משקה

- 7 The Gemara offers two approaches:
 First, בכרש עבה -
 The excrement is very thick and cannot be considered a משקה to be מטמא the בשר.
- Second, משום דהוי משקה סרוח, -
 Even if the excrement is a liquid, it is a putrid liquid which cannot be considered a משקה.

7

1
בכרש עבה
 Not considered a משקה

2
משום דהוי משקה סרוח

- 8 The Gemara cites a משנה in כלים מסכת which clarifies the טומאה of כלי חרס:
 שרץ שנמצא בתנור הפת שבתוכו שניה מפני שהתנור תחלה -
 A תנור - an oven is a כלי חרס - earthenware.
 Now, כלי חרס has two unique Halachos of טומאה.
 -1- It is only מקבל טומאה מתוכו - from its interior. If a טומאה touches it from the outside it does not become טמא.
 -2- In order to become טמא from the inside, it does not necessarily have to be touched by the טומאה. It is נטמא מאוירו - it becomes טמא when the טומאה enters its airspace. Similarly, once the כלי חרס is טמא, it is מטמא food that is in its airspace even if the food did not touch the interior of the כלי חרס.
 The Mishnah is teaching that the שרץ, אב הטומאה, makes the תנור a ראשון, which makes the bread a שני.

8

The כלי חרס of טומאה

שרץ שנמצא בתנור הפת שבתוכו שניה - מפני שהתנור תחלה

שרץ אב הטומאה
 תנור ראשון הטומאה
 הפת שני הטומאה

כלי חרס

מקבל טומאה מתוכו INSIDE
 נטמא מאוירו AIRSPACE

Also מטמא food in its airspace
 Not from OUTSIDE

- 9 The Gemara asks;
 ונחזי להאי תנור כמאן דמלי טומאה דמי ותהוי האי פת ראשונה -
 As Rashi explains;
 The bread should become a ראשון לטומאה directly from the שרץ if they are in the תנור simultaneously, because the Halachah of מאוירו indicates that the airspace is considered to be filled with שרץ?

9

ונחזי להאי תנור כמאן דמלי טומאה דמי ותהוי האי פת ראשונה

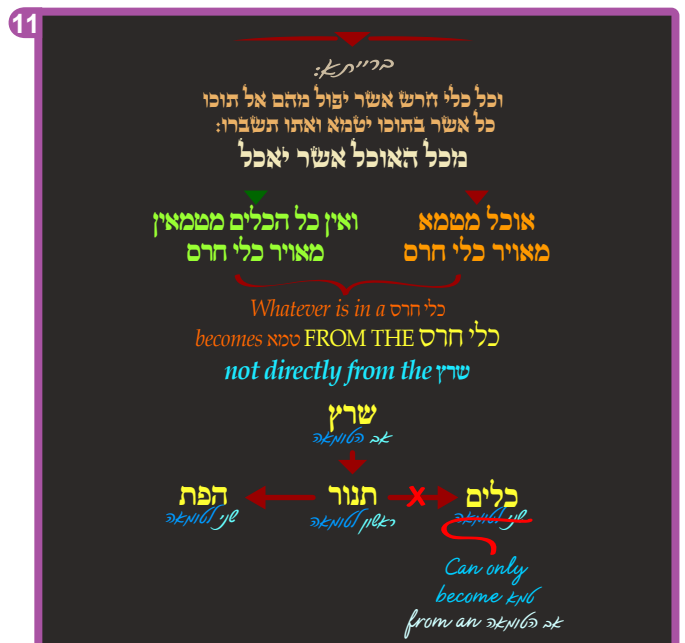
שרץ אב הטומאה

הפת שני הטומאה
 תנור ראשון הטומאה

10 The Gemara answers that the unique operating principle of כל חרס is that the כלי becomes טמא from the שרץ, because it CONTAINS the שרץ -
 As the Posuk states; אשר יכול מהם אל תוכו - the שרץ is IN the כלי חרס.
 The כלי does not become טמא from the שרץ in its airspace.
 Likewise, כל אשר בתוכו יטמא - the bread becomes טמא from the כלי חרס, because it is IN the כלי חרס - not from the טומאת שרץ in its airspace.

11 The Gemara proves this concept from the following Braisa. The Posuk immediately following אשר בתוכו יטמא begins; מכל האוכל אשר יאכל - from which we learn; אוכל מטמא מאויר כלי חרס ואין כל הכלים מטמאין מאויר כלי חרס - Only אשר יאכל become טמא in a חרס, but כלים do not become טמא in a חרס כלי.
 As Rashi explains; if items in the חרס כלי would become טמא from the שרץ in its airspace, why would כלים not become טמא in a חרס כלי? After all, כלים do become טמא from a שרץ?
 This לימוד teaches us that whatever is in a חרס כלי becomes טמא FROM the חרס כלי, not directly from the שרץ in its airspace.
 Therefore, ראשון לטומאה - a כלי חרס can become טמא from the שרץ - rendering them a שני.
 ראשון לטומאה - a כלי חרס cannot become טמא from the שרץ in its airspace - which would have rendered them a שני.
 Rashi adds; this לימוד is actually the source for the Halachah that כלים can only become טמא from an אב הטומאה, rendering them a לטומאה ראשון.

12 The Gemara now returns to the discussion of burning תרומה that is חמוץ.
 The Gemara presents three seeming contradictions in the opinion of רבי יהושע:
 First - In our Mishnah on דף י"ד ע"א - R' Yosi says that ר' יהושע holds we may burn תרומה תלויה - which might be טמא, with טמא - that is definitely טמא.
 However, רבי יוסי says in a Braisa that while items of differing levels of טומאה may be burned together,
 תרומה תלויה עם הטמאה? - we may NOT burn תרומה תלויה with טמאה.

13 Second - R' Shimon says that R' Yehoshua holds that we may burn תרומה תלויה with תרומה טמאה. However, in a משנה in תרומות R' Yehoshua holds that we may leave תרומה תלויה unprotected from טומאה, גרמא אין בידים לא - But we may NOT be directly. Again the גמרא answers that the משנה in תרומות reflects ר' יוסי's understanding of רבי יהושע, but רבי שמעון disagrees.

14 Third - how can we reconcile the above-mentioned משנה in תרומות where רבי יהושע does not allow being תרומה תלויה directly, with another משנה in תרומות - which we already learned on דף טו - that says that if תרומה wine is dripping into wine you can catch it in a טמא utensil in order to save the wine from becoming ruined by the תרומה - apparently allowing us to be תרומה directly?

The גמרא answers that we only allow a person to be תרומה directly when it will be a הפסד מרובה, like the חולין wine that will get ruined. A הפסד מועט, like the amount of firewood that would be needed to burn the חמץ separately would not be a good enough reason to be תרומה directly.

15 Similarly the Gemara cites a Braisa that does not allow being תרומה oil directly in a similar situation where it is dripping and there would be a loss of חולין oil - because oil is only a הפסד מועט because even though the mixture of חולין and oil may not be eaten it can still be used for lighting. Wine, on the other hand, if it is new, would be a total loss, because we may not keep it around long enough to become usable for sprinkling to create a good odor, because somebody might inadvertently drink it. For oil there is a solution of storing it in a כלי מאוס - a repugnant vessel, and nobody will eat from it. The כלי מאוס does not make it repugnant for lighting. But storing wine in a כלי מאוס would make it repugnant for sprinkling. Parenthetically the גמרא points out that whether we concern ourselves with potential תקלה is actually a Machlokes. Regarding wine of תרומה טמאה; הכל - It must all be spilled out. - בית שמאי אומרים תשפך הכל. - We may use it for sprinkling.

